

รายงานผลการพัฒนานวัตกรรมการศึกษาของสถานศึกษานำร่องพื้นที่นวัตกรรมการศึกษา ปีงบประมาณ 2568

1. ชื่อโรงเรียน บ้านหนองบัวแดง
2. ชื่อนวัตกรรม การพัฒนาทักษะการอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
3. ประเภทของนวัตกรรม ด้านการเรียนการสอน
4. ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ภาษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการติดต่อสื่อสาร เป็นสิ่งที่แสดงให้เห็นถึงภูมิปัญญาอันยอดเยี่ยมของมนุษย์ที่สามารถพัฒนาสิ่งที่มีอยู่ตามธรรมชาติไม่มีความหมายแต่อย่างใดให้กลับกลายมาเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการสื่อสาร สื่ออารมณ์ ความรู้สึกนึกคิดต่าง ๆ ภาษาสะท้อนให้เห็นถึงความเป็นชาติอันสมบูรณ์ ทุกชาติไม่ว่าจะเป็นชาติที่ยิ่งใหญ่เป็นมหาอำนาจหรือเป็นชาติเล็ก ๆ ต่างมีภาษาเป็นสื่อกลางสำคัญระหว่างคนในชาติ มนุษย์จะติดต่อกับบุคคลอื่นในสังคมโดยผ่านการใช้ภาษา ทำให้การติดต่อสื่อสาร ทำความเข้าใจตกลงกันได้ อย่างราบรื่น นอกจากนั้นแล้ว ภาษายังทำให้คนในชาติพัฒนาความรู้ ความคิด และสามารถสร้างชาติให้พัฒนา ก้าวไกลโดยใช้ภาษาเป็นสื่อกลางได้อีกด้วย (รสริน ดิษฐบรรจง 2555: 9) ซึ่งสอดคล้องกับคำกล่าวของ (ประทีป แสงเปี่ยมสุข 2542: 53) ได้กล่าวว่า ภาษาเป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งของมนุษย์ที่จะนำไปสู่การติดต่อสื่อสาร การศึกษาหาความรู้ การถ่ายทอดวัฒนธรรมจากชนรุ่นหนึ่งไปยังอีกรุ่นหนึ่ง ซึ่ง (กระทรวงศึกษาธิการ 2551: 10) ได้ เห็นถึงความสำคัญของภาษาไทย จึงได้มีการบรรจุรายวิชาภาษาไทยไว้ เป็นวิชาบังคับของการศึกษา ภาคบังคับไว้ทุกระดับชั้นเพื่อพัฒนาทักษะทางภาษาที่ให้ผู้เรียนมีคุณลักษณะอ่าน คล่อง เขียนคล่อง ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นอย่างมากต่อการเรียนในรายวิชาอื่น

การอ่านถือเป็นทักษะพื้นฐานที่สำคัญยิ่งต่อการเรียนรู้ของผู้เรียนทุกระดับชั้น เนื่องจากการอ่านเป็น พื้นฐานสำคัญของทุกวิชา อีกทั้งยังเป็นเครื่องมือในการพัฒนาความคิด การวิเคราะห์ และการสร้างองค์ความรู้ ใหม่ หากผู้เรียนมีทักษะการอ่านที่ดี ย่อมส่งผลโดยตรงต่อความสามารถในการเรียนรู้ การสื่อสาร และการ พัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง ในทางตรงกันข้าม หากผู้เรียนอ่านไม่ออก อ่านไม่คล่อง หรือไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ก็จะทำให้เกิดข้อจำกัดในการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ตามมา การอ่านไม่ออก อ่านไม่คล่อง หรือไม่เข้าใจสิ่งที่อ่าน ก็จะทำให้เกิดข้อจำกัดในการเรียนรู้ด้านอื่น ๆ ตามมา

จากการสังเกตและประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนพบว่า นักเรียนจำนวนไม่น้อยยังคงมีปัญหาด้านการอ่าน ทั้งนี้ส่วนหนึ่งเกิดจากความไม่สนใจและขาดแรงจูงใจในการอ่าน เพราะเนื้อหาส่วนใหญ่ในแบบเรียน มักมีลักษณะทั่วไป ไม่เชื่อมโยงกับบริบทในชีวิตประจำวันของนักเรียน

จากที่กล่าวมาข้างต้น คณะผู้จัดทำ ได้พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยใช้กระบวนการ SBD Model (S = Student, B = Brain, D = Development) ซึ่งเป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ (Student) พัฒนาการทำงานของสมอง (Brain) ผ่านการฝึกทักษะที่เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง และมุ่งสู่การพัฒนาศักยภาพ (Development) ทั้งด้านการอ่าน การคิด และการเรียนรู้ในภาพรวมการนำชุดฝึกทักษะมาใช้ร่วมกับกระบวนการ SBD Model จะช่วยให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากการปฏิบัติจริง ฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ ผ่านกิจกรรมที่หลากหลายและเหมาะสมกับช่วงวัย ทำให้นักเรียนเกิดความสนใจ สนุกสนาน และสามารถพัฒนาทักษะการอ่านได้อย่างมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

นอกจากนี้ การพัฒนาทักษะการอ่านตามกระบวนการ SBD Model ยังสอดคล้องกับนโยบายของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียน อ่านออก เขียนได้ และสามารถใช้ภาษาไทยเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ ตลอดจนสอดคล้องกับเป้าหมายของการจัดการศึกษาตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มีความรู้ ความสามารถ คุณธรรม และทักษะที่จำเป็นสำหรับการดำรงชีวิตในศตวรรษที่ 21

ด้วยเหตุนี้ โรงเรียนบ้านหนองบัวแดงจึงจัดทำนวัตกรรม “การพัฒนาทักษะการอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6” ขึ้น ทักษะการอ่านเป็น นักเรียนสามารถเข้าใจ วิเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม การพัฒนาทักษะการอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะจึงจัดทำขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพการเรียนรู้ของผู้เรียน เพื่อพัฒนาผู้เรียนให้มีสมรรถนะที่สำคัญสำหรับการเรียนรู้ในอนาคต

ดังนั้นการนำนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้ผู้เรียนได้มีพัฒนาการด้านทักษะการอ่านยิ่งขึ้น สามารถนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันในบริบทต่างๆ อย่างถูกต้องและเหมาะสม เกิดความรู้สึกรัก ภาคภูมิใจในตนเอง ทั้งนี้ พร้อมปลูกฝัง คุณธรรม จริยธรรม ให้กับนักเรียนให้เป็นคนเก่ง คนดี และมีความสุขในสังคม

5. วัตถุประสงค์

- 5.1 เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
- 5.2 เพื่อเปรียบเทียบความสามารถระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ในการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
- 5.3 เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

6. ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

6.1 ผู้เรียนได้รับการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะอย่างเป็นระบบ สามารถการอ่านจับใจความสำคัญจากเรื่องที่อ่าน วิเคราะห์ และตีความได้

6.2 ครูผู้สอนได้ทราบถึงความสามารถระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ในการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะของผู้เรียน เพื่อนำไปพัฒนาในกระบวนการจัดการเรียนรู้

6.3 ผู้เรียนมีความพึงพอใจที่ดีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

6.4 ครูผู้สอนสามารถใช้ SBD Model เป็นแนวทางวางแผนการจัดการเรียนรู้อย่างมีระบบ ตรวจสอบพัฒนาการของผู้เรียน และปรับกิจกรรมให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลได้อย่างมีประสิทธิภาพ

7. นิยามศัพท์เฉพาะ

การอ่านเป็น หมายถึง นักเรียนสามารถเข้าใจ วิเคราะห์ และสรุปใจความสำคัญจากเนื้อเรื่องที่อ่านได้อย่างเหมาะสม

SBD Model หมายถึง S = (Student) พัฒนาการทำงานของสมอง

B = (Brain) ผ่านการฝึกทักษะที่เป็นขั้นตอนต่อเนื่อง และมุ่งสู่การพัฒนาศักยภาพ

D = (Development) ทั้งด้านการอ่าน การคิด

8. แนวคิด ทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

๑. หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช ๒๕๕๑ กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

กระทรวงศึกษาธิการ(2552,น.37-40) กล่าวถึงกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทยไว้ดังนี้

1.1 ทำไมต้องเรียนภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นเอกลักษณ์ของชาติเป็นสมบัติทางวัฒนธรรมอันก่อให้เกิดความเป็นเอกภาพและเสริมสร้างบุคลิกภาพของคนในชาติให้มีความเป็นไทย เป็นเครื่องมือในการติดต่อสื่อสารเพื่อสร้างความเข้าใจและความสัมพันธ์ที่ดีต่อกัน ทำให้สามารถประกอบกิจกรรม การงาน และดำรงชีวิตร่วมกันในสังคมประชาธิปไตยได้อย่างสันติสุข และเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ประสบการณ์จากแหล่งข้อมูลสารสนเทศต่างๆ เพื่อพัฒนาความรู้ พัฒนากระบวนการคิดวิเคราะห์ วิจัย และสร้างสรรค์ให้ทันต่อ

การเปลี่ยนแปลงทางสังคม และความก้าวหน้าทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี ตลอดจนนำไปใช้ในการพัฒนาอาชีพให้มีความมั่นคงทางเศรษฐกิจ นอกจากนี้ยังเป็นสื่อแสดงภูมิปัญญาของบรรพบุรุษด้านวัฒนธรรม ประเพณี และสุนทรียภาพ เป็นสมบัติล้ำค่าควรแก่การเรียนรู้ อนุรักษ์ และสืบสานให้คงอยู่คู่ชาติไทยตลอดไป

1.2 เรียนรู้อะไรในภาษาไทย

ภาษาไทยเป็นทักษะที่ต้องฝึกฝนจนเกิดความชำนาญในการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารการเรียนรู้อย่างมีประสิทธิภาพ และเพื่อนำไปใช้ในชีวิตจริง

- การอ่าน การอ่านออกเสียงคำ ประโยค การอ่านบทร้อยแก้ว คำประพันธ์ชนิดต่าง ๆ การอ่านในใจเพื่อสร้างความเข้าใจ และการคิดวิเคราะห์ สังเคราะห์ความรู้จากสิ่งที่อ่าน เพื่อนำไปปรับใช้ใน ชีวิตประจำวัน
- การเขียน การเขียนสะกดตามอักษรวิธี การเขียนสื่อสาร โดยใช้ถ้อยคำและรูปแบบต่าง ๆ ของการเขียน ซึ่งรวมถึงการเขียนเรียงความ ย่อความ รายงานชนิดต่าง ๆ การเขียนตามจินตนาการ วิเคราะห์ วิจารณ์ และเขียนเชิงสร้างสรรค์
- การฟัง การดู และการพูด การฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ การพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึก พูดลำดับเรื่องราวต่าง ๆ อย่างเป็นเหตุเป็นผล การพูดในโอกาสต่าง ๆ ทั้งเป็นทางการและไม่เป็น ทางการ และการพูดเพื่อโน้มน้าวใจ
- หลักการใช้ภาษาไทย ธรรมชาติและกฎเกณฑ์ของภาษาไทย การใช้ภาษาให้ถูกต้องเหมาะสม กับโอกาสและบุคคล การแต่งบทประพันธ์ประเภทต่าง ๆ และอิทธิพลของภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
- วรรณคดีและวรรณกรรม วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมเพื่อศึกษาข้อมูล แนวความคิด คุณค่าของงานประพันธ์ และความเพลิดเพลิน การเรียนรู้และทำความเข้าใจบทเห่ บทร้องเล่นของเด็ก เพลง พื้นบ้านที่เป็นภูมิปัญญาที่มีคุณค่าของไทย ซึ่งได้ถ่ายทอดความรู้สึกนึกคิด ค่านิยม ขนบธรรมเนียมประเพณี เรื่องราวของสังคมในอดีต และความงดงามของภาษา เพื่อให้เกิดความซาบซึ้งและภูมิใจในบรรพบุรุษที่ได้สั่งสม สืบทอดมาจนถึงปัจจุบัน

1.3 คุณภาพผู้เรียน

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

อ่านออกเสียงคำ คำคล้องจอง คำสั้น ๆ และบทร้อยกรองง่าย ๆ ได้ถูกต้อง คล่องแคล่ว เข้าใจ ความหมายของคำ และข้อความที่อ่าน ตั้งคำถามเชิงเหตุผล ลำดับเหตุการณ์ คาดคะเนเหตุการณ์ สรุปความรู้

ข้อคิดจากเรื่องที่อ่าน ปฏิบัติตามคำสั่ง คำอธิบายจากเรื่องที่อ่านได้ เข้าใจความหมายของข้อมูลจากแผนภาพ แผนที่และแผนภูมิ อ่านหนังสืออย่างสม่ำเสมอและมีมารยาทในการอ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือเต็มบรรทัด เขียนบรรยาย บันทึกประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องราวเกี่ยวกับชีวิตประจำวัน เขียนจดหมายลาครู เขียนเรื่องเกี่ยวกับประสบการณ์ เขียนเรื่องตามจินตนาการและมีมารยาทในการเขียน

เล่ารายละเอียดและบอกสาระสำคัญ ตั้งคำถาม ตอบคำถาม รวมทั้งพูดแสดงความคิดเห็น ความรู้สึกเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู พูดสื่อสาร เล่าประสบการณ์ และพูดแนะนำหรือพูดเชิญชวนให้ผู้อื่นปฏิบัติตาม และมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ ความแตกต่างของคำและพยางค์ หน้าที่ของคำในประโยค มีทักษะการใช้พจนานุกรมในการค้นหาความหมายของคำ แต่งประโยคง่าย ๆ แต่งคำคล้องจอง แต่งคำขวัญ และเลือกใช้ภาษาไทยมาตรฐานและภาษาถิ่นได้เหมาะสมกับกาลเทศะ

เข้าใจและสรุปข้อคิดที่ได้จากการอ่านวรรณคดีและวรรณกรรม เพื่อนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน แสดงความคิดเห็นจากวรรณคดีที่อ่าน รู้จักเพลงพื้นบ้าน เพลงกล่อมเด็ก ซึ่งเป็นวัฒนธรรมของท้องถิ่น ร้องบทร้องเล่นสำหรับเด็กในท้องถิ่น ท่องจำบทอาขยานและบทร้อยกรองที่มีคุณค่าตามความสนใจได้

จบชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

อ่านออกเสียงบทร้อยแก้วและบทร้อยกรองเป็นทำนองเสนาะได้ถูกต้อง อธิบายความหมายโดยตรงและความหมายโดยนัยของคำ ประโยค ข้อความ สำนวนโวหารจากเรื่องที่อ่าน เข้าใจคำแนะนำ คำอธิบายในคู่มือต่าง ๆ แยกแยะข้อคิดเห็นและข้อเท็จจริง จับใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน และนำความรู้ ความคิดจากเรื่องที่อ่านไปตัดสินใจแก้ปัญหาในการดำเนินชีวิต มีมารยาทและมีนิสัยรักการอ่าน และเห็นคุณค่าสิ่งที่อ่าน

มีทักษะในการคัดลายมือตัวบรรจงเต็มบรรทัดและครึ่งบรรทัด เขียนสะกดคำ แต่งประโยคและเขียนข้อความ ตลอดจนเขียนสื่อสารโดยใช้ข้อความที่ชัดเจนเหมาะสม ใช้แผนภาพโครงเรื่องและแผนภาพความคิดเพื่อพัฒนางานเขียน เขียนเรียงความ ย่อความ จดหมายส่วนตัว กรอกแบบรายการต่าง ๆ เขียนแสดงความรู้สึกและความคิดเห็น เขียนเรื่องตามจินตนาการอย่างสร้างสรรค์ และมีมารยาทในการเขียน

พูดแสดงความรู้ความคิดเกี่ยวกับเรื่องที่ฟังและดู เล่าเรื่องย่อหรือสรุปจากเรื่องที่ฟังและดู ตั้งคำถามตอบคำถามจากเรื่องที่ฟังและดู รวมทั้งประเมินความน่าเชื่อถือจากการฟังและดูโฆษณาอย่างมีเหตุผล

พูดตามลำดับขั้นตอนเรื่องต่าง ๆ อย่างชัดเจน พุดรายงานหรือประเด็นค้นคว้าจากการฟัง การดู การสนทนา และพูดโน้มน้าวได้อย่างมีเหตุผล รวมทั้งมีมารยาทในการฟัง ดูและพูด

สะกดคำและเข้าใจความหมายของคำ สำนวน คำพังเพยและสุภาษิต รู้และเข้าใจชนิดและหน้าที่ของ คำในประโยค ชนิดของประโยค คำภาษาถิ่นและคำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย ใช้คำราชาศัพท์และคำ สุภาพได้อย่างเหมาะสม แต่งประโยค แต่งบทร้อยกรอง ประเภทกลอนสี่ กลอนสุภาพและกาพย์ยานี 11

เข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีและวรรณกรรมที่อ่าน เล่านิทานพื้นบ้าน ร้องเพลงพื้นบ้านของ ท้องถิ่น นำข้อคิดจากเรื่องที่อ่านนำไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง และท่องจำบทอาขยานที่กำหนดได้

1.4 สารและมาตรฐานการเรียนรู้

สาระที่ 1 การอ่าน

มาตรฐาน ท 1.1 ใช้กระบวนการอ่านสร้างความรู้และความคิดเพื่อนำไปใช้ตัดสินใจ แก้ปัญหาในการ ดำเนินชีวิตและมีนิสัยรักการอ่าน

สาระที่ 2 การเขียน

มาตรฐาน ท 2.1 ใช้กระบวนการเขียนเขียนสื่อสาร เขียนเรียงความ ย่อความ และเขียนเรื่องราวใน รูปแบบต่างๆ เขียนรายงานข้อมูลสารสนเทศและรายงานการศึกษาค้นคว้าอย่าง มีประสิทธิภาพ

สาระที่ 3 การฟัง การดู และการพูด

มาตรฐาน ท 3.1 สามารถเลือกฟังและดูอย่างมีวิจารณญาณ และพูดแสดงความรู้ ความคิด และ ความรู้สึกในโอกาสต่างๆ อย่างมีวิจารณญาณและสร้างสรรค์

สาระที่ 4 หลักการใช้ภาษาไทย

มาตรฐาน ท 4.1 เข้าใจธรรมชาติของภาษาและหลักภาษาไทย การเปลี่ยนแปลงของภาษาและพลัง ของภาษา ภูมิปัญญาทางภาษา และรักษาภาษาไทยไว้เป็นสมบัติของชาติ

สาระที่ 5 วรรณคดีและวรรณกรรม

มาตรฐาน ท 5.1 เข้าใจและแสดงความคิดเห็น วิเคราะห์วรรณคดีและวรรณกรรมไทยอย่างเห็นคุณค่า และนำมาประยุกต์ใช้ในชีวิตจริง

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2. ความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับการอ่านและการอ่านจับใจความ

2.1 ความหมายของการอ่าน

กรมวิชาการ (2546: 89) ได้ระบุไว้ว่า การอ่าน หมายถึง การรับรู้เรื่องราวภาษาที่ ปรากฏอยู่ในวัสดุสิ่งพิมพ์ รับรู้เรื่องราวที่ผู้เขียนต้องการสื่อสารมาถึงผู้อ่าน

กระทรวงศึกษาธิการ (2546: 7) อธิบายว่า การอ่าน หมายถึง การแปลความหมายของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็นความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่อ่านตรงกับเรื่องที่ ผู้เขียนเขียน ผู้อ่านสามารถนำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

ราชบัณฑิตยสถาน (2546: 1364) ให้คำจำกัดความของการอ่านไว้ว่า อ่าน คือ ว่าตามตัวหนังสือ ถ้าออกเสียงด้วยเรียกว่าอ่านออกเสียง ถ้าไม่อ่านออกเสียงเรียกว่าอ่านในใจสังเกตหรือ พิจารณาดูเพื่อให้เข้าใจ

พิทยา ลิ้มมณี (2547: 80) การอ่าน หมายถึง กระบวนการหลายอย่าง ๆ ที่นำไปสู่ การรู้จักคำการเข้าใจหรือการหยั่งรู้ความหมายของคำความไพเราะของคำและมูลเหตุแห่ง การจูงใจ จากคำ การอ่าน เป็นการแปลความหมายของตัวอักษรออกมาเป็นความรู้ ความคิด ความเข้าใจ แล้วนำไปประยุกต์ใช้ให้เกิดประโยชน์ในชีวิตประจำวัน

สรุปได้ว่า การอ่าน คือ การรับรู้และเข้าใจความหมายของคำหรือสัญลักษณ์การแปลความหมายและการทำความเข้าใจกับความหมายของลายลักษณ์อักษรของตัวอักษรที่อ่านออกมาเป็น ความรู้ ความคิด และเกิดความเข้าใจเรื่องราวที่ อ่านตรงกับเรื่องที่ผู้เขียนต้องการและสามารถ นำความรู้ ความคิด หรือสาระเรื่องราวที่อ่านไปใช้ให้เกิดประโยชน์ได้

2.2 จุดมุ่งหมายของการอ่าน

การพัฒนาทักษะการอ่านเพื่อเป็นผู้ที่อ่านเป็น ควรเริ่มต้นที่การมีวัตถุประสงค์ในการ อ่านชัดเจน เพราะหนังสือและวัสดุการอ่านต่าง ๆ นั้นมีประโยชน์ที่แตกต่างกันสำหรับแต่ละคน ผู้อ่านจึงควรมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้บรรลุประโยชน์ที่ตั้งไว้ หากอ่านโดยไร้เป้าหมาย ก็จะเป็นการอ่าน ที่เสียเวลา และไม่ได้ประโยชน์จากเรื่องที่อ่าน

สมบัติ จำปาเงิน และสำเนียง มณีกาญจน์ (2550: 3) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านไว้

1. อ่านเพื่อให้อ่าน
2. อ่านเพื่อความสนุกสนานบันเทิง หรือเพลิดเพลิน
3. อ่านเพื่อให้เป็นที่ยอมรับในสังคม อ่านเพื่อให้อ่าน อาจแบ่งออกเป็น
  - 3.1 เพื่อหาคำตอบในสิ่งที่ต้องการ ได้แก่ การอ่านคำแนะนำ อ่านเพื่อตอบปัญหา
  - 3.2 อ่านเพื่อศึกษาหาความรู้เรื่องราวต่าง ๆ ทั้งโดยย่อและโดยละเอียด
  - 3.3 อ่านเพื่อต้องการข่าวสาร ข้อเท็จจริง
  - 3.4 อ่านเพื่อศึกษาค้นคว้าเป็นพิเศษ เพื่อต้องการประโยชน์เรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ซึ่งยังข้องใจ

โดยเฉพาะหรือ เพื่อทำตำรับตำราทั่วไป

3.5 อ่านเพื่อหาข้อมูลประมวลเข้าเอามาทำวิจัยเผยแพร่ในหมู่นักวิชาการ อันจะเป็นประโยชน์แก่ชาติส่วนรวม

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และอารียาหุติณทะ (2555: 218-219) กำหนดจุดมุ่งของการอ่านไว้

3 ประการ ดังนี้

1. การอ่านเพื่อรับข่าวสารในการดำเนินชีวิตนั้น การรับข้อมูลข่าวสารเป็นเรื่อง และสำคัญที่ควรจะรับรู้ เพราะโลกปัจจุบันมีความเจริญทางเทคโนโลยีด้านการสื่อสารมาก ข้อมูลต่าง ๆ สามารถสื่อถึงกันได้เพียงใช้เวลาไม่นาน การปฏิเสธไม่รับรู้ข้อมูลที่มีขอบข่ายกว้างขวางและง่าย เพราะอยู่รอบ ๆ ตัวเราจะทำให้เราเสียประโยชน์ เพราะถ้าเรารู้จักเลือกอ่านข้อมูลที่น่ามาใช้ประโยชน์ให้เหมาะกับเวลาและสถานที่ที่เราใช้ชีวิต ข้อมูลที่ได้ อาจช่วยให้ตัดสินใจหลาย ๆ เรื่องได้ เช่น ข่าวพยากรณ์อากาศ ช่วยให้ตัดสินใจได้ว่าเตรียมตัวอย่างไรก่อนออกจากบ้าน ข้อมูลทางเศรษฐกิจช่วยให้เราวางแผนการใช้จ่าย หรือเก็บออมได้ หรือข่าวภัยพิบัติต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เราอาจได้มีส่วนช่วยเหลือผู้ประสบภัยตามกำลัง หรือหาทางป้องกันได้ทัน หากภัยนั้นอยู่ใกล้ตัว ข่าวสารข้อมูลต่าง ๆ นี้เป็นสิ่งที่หาอ่านได้ง่าย ทั้งจากหนังสือ เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ หนังสือพิมพ์รายสัปดาห์ นิตยสาร วารสาร หรือสื่ออื่น ได้แก่ สื่ออินเทอร์เน็ต เป็นต้น

2. การอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ การอ่านลักษณะนี้เป็นเรื่องสำคัญสำหรับผู้ที่อยู่ ในวัยศึกษาเล่าเรียน และผู้ใฝ่หาความรู้เพื่อนำมาพัฒนาตนเอง ความรู้จึงเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับทั้งผู้ที่อยู่และไม่ได้ อยู่ในวัยศึกษา ด้วยความรู้เป็นสิ่งที่แสวงหาได้โดยไม่จำกัดอายุ สำหรับผู้ที่อยู่ ในวัยศึกษาการอ่าน เพื่อให้ได้ความรู้ เป็นเป้าหมายที่เห็นได้อย่างชัดเจนเพราะการจะสำเร็จการศึกษาต้องผ่านกระบวนการ การวัดผลของความรู้ ถ้ามีความรู้ก็จะสอบผ่าน แต่จะผ่านในระดับใดขึ้นอยู่กับว่าตอบได้ชัดเจนตรงประเด็นกับคำถามที่ต้องการ วัดผล

ของความรู้หรือไม่ ด้วยเหตุที่ความรู้เป็นตัววัดว่าเป็นผู้มีการศึกษาหรือไม่ สถานศึกษาจึงต่างให้ความสำคัญกับการอ่านเพื่อพัฒนาความรู้ เห็นได้จาก การมีห้องสมุด และมีการจัดซื้อหนังสือใหม่ ๆ เข้าห้องสมุดเสมอ ด้วยหวังให้ผู้ศึกษาได้ใช้ประโยชน์ จากการอ่านเพื่อพัฒนาเป็นผู้มีความรู้ที่ไม่ใช่ความรู้ที่อยู่ในชั้นเรียนเท่านั้น

แต่เป็นผู้มีความรอบรู้ ทั้งเรื่องที่อยู่ในชั้นเรียนและนอกชั้นเรียน ส่วนผู้ที่พ้นวัยศึกษาแต่ใฝ่หาความรู้ การแสวงหาความรู้จากการอ่านทำให้พัฒนาตนเองให้ทันกับความเจริญก้าวหน้า เพราะความก้าวหน้าอย่างรวดเร็วของวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีทำให้ความรู้ต่าง ๆ ล้าสมัยเร็วขึ้น การแสวงหาความรู้จึงเป็นกระบวนการที่ควรทำตลอดชีวิต หนังสือและวัสดุการอ่านอื่น ๆ เป็นสิ่งที่รองรับความก้าวหน้าทางความรู้ได้

3. การอ่านเพื่อจรรโลงจิตใจ ผลการวิจัยของมหาวิทยาลัยพรินซ์ตัน ประเทศ

สหรัฐอเมริการะบุว่า หากผู้ใดมีความเครียดเรื้อรังจะเป็นเหตุให้สมองถูกทำลายเพราะเซลล์สมองหยุดสร้างเซลล์ใหม่ วิธีแก้ไขคือหากิจกรรมที่ช่วยทำให้จิตใจสงบเพื่อให้สมองทำงานอย่างเพลิดเพลินจนเวลาผ่านไปโดยไม่รู้ตัว นั่นคือ คนเราควรมีกิจกรรมที่เปิดโอกาสให้ร่างกายและจิตใจได้พักฟื้นจาก ความเครียดต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน ที่ทั้งช่วยให้สมองผ่อนคลายจากการ ทำงานหนัก และช่วยให้จิตใจเบิกบานซึ่งมีผลต่อการเรียน และการทำงานได้ดีขึ้น

การอ่านเป็นกิจกรรมหนึ่งที่ช่วยบำบัดความเครียด และช่วยทำให้จิตใจสงบใสพร้อมกันได้ การเลือกอ่านเรื่องที่ชอบโดยไม่จำเป็นต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวกับการเรียนหรือความรู้ ในการทำงาน เป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยให้ลืมภาระ หรือปัญหาที่ ต้องเผชิญอยู่ได้ในช่วงเวลาหนึ่ง ความเพลิดเพลินที่ได้ในช่วงเวลาที่อ่านหนังสือที่ชอบนั้น จะทำให้จิตใจเบิกบานอีกทั้งการอ่านลักษณะนี้ยังมีส่วนช่วยเปิด โลกทัศน์และแง่มุมที่ กระทบใจจนกลายเป็นข้อคิดสำหรับการใช้ชีวิต

เมื่อพิจารณาจุดมุ่งหมายของการอ่านข้างต้น สรุปได้ว่าจุดมุ่งหมายของการอ่านนั้น เพื่อพัฒนาต่อยอดความรู้ อ่านเพื่อรับข่าวสารต่าง ๆ ในการดำเนินชีวิตประจำวัน รับข้อเท็จจริงจาก เรื่องที่อ่าน เพื่อศึกษาค้นคว้าข้อมูล พัฒนาความก้าวหน้าในอาชีพ อ่านเพื่อความสนุกสนานเพลิดเพลิน บันเทิงใจ จรรโลงจิตใจ และเพื่อบำบัดความเครียด

2.3 ความสำคัญของการอ่าน

การอ่านเป็นกระบวนการทางความคิดในการรับสารเข้าไปขณะที่อ่าน เป็นทักษะพื้นฐานในการเรียนรู้วิชาต่าง ๆ แล้วการอ่านยังเป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้ทันโลก ทันเหตุการณ์ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 87-90) กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านไว้ ดังนี้

1. เสริมสร้างองค์ความรู้ การอ่านมีส่วนช่วยเสริมสร้างองค์ความรู้ ทั้งเพิ่มพูนความรู้เดิมที่มีอยู่ให้มุมมองที่แตกต่างไปจากความรู้หรือความคิดเดิมของผู้อ่าน รวมทั้งเสริมสร้างความรู้และประสบการณ์ใหม่ให้กับผู้อ่านทำให้อ่านมีความรู้เพิ่มขึ้น เป็นผู้รู้เท่าทันเหตุการณ์ สามารถนำความรู้เหล่านั้นมาพัฒนาตนเองให้มีแนวทางการดำเนินชีวิตและการประกอบ สัมมาชีพให้เป็นไปในแนวทางที่พึงงามได้

2. พัฒนาคุณค่าทางอารมณ์ การอ่านมีส่วนช่วยให้ผู้อ่านได้รับความสุขหรือความบันเทิงใจซึ่งส่งผลดีต่อสุขภาพจิตและสุขภาพกาย รวมทั้งยังช่วยให้ผู้อ่านมีพัฒนาการทางด้านอารมณ์ที่ดีและเมื่อคน มีพัฒนาการทางอารมณ์ที่ดีแล้วย่อมเป็นส่วนสำคัญที่จะทำให้เกิดการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ตามมานอกจากนี้ยังหมายรวมถึงการมีอารมณ์ร่วมคล้อยตามไปกับเรื่องราวที่อ่าน

3. ส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ การอ่านมีส่วนช่วยส่งเสริมความคิดสร้างสรรค์ เพราะเมื่อได้เรียนรู้เรื่องราวต่าง ๆ จะทำให้อ่านได้รับความรู้หรือแนวคิด รวมทั้งส่งเสริมจินตนาการ เพื่อนำมาสร้างสรรค์ผลงาน ในรูปแบบต่าง ๆ ให้เป็นประโยชน์ในทางใดทางหนึ่ง

ชนมณี แก้วพิกุล (2553: 23) การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน การอ่านช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ ทำให้เกิดการเรียนรู้ ตลอดชีวิต ทำให้มีความเจริญก้าวหน้าในอาชีพ ช่วยเสริมสร้างบุคลิกภาพ มีความเชื่อมั่นในตนเอง ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติ ทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่านให้เป็นไปในทางที่พึงงาม ได้ด้วยตนเองการอ่านก่อให้เกิดความเพลิดเพลิน และการอ่านยังช่วยให้มนุษย์สามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นสุข

สรุปได้ว่า การอ่านมีความสำคัญต่อชีวิตมนุษย์ทุกคน เป็นเครื่องมือที่ใช้ในการ แสวงหาความรู้ เพื่อช่วยพัฒนาสติปัญญา ทำให้เป็นคนทันสมัย ทันเหตุการณ์ ทำให้เป็นคนรอบรู้ สามารถพัฒนาศักยภาพมากขึ้น อีกทั้งสามารถนำข้อมูลที่ ได้จากการอ่านมาประยุกต์ใช้เพื่อแก้ปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น ได้รับการยอมรับเชื่อถือและศรัทธา การอ่านยังเป็นการสร้างความเข้าใจอันดีของมนุษย์ทุกชาติทุกภาษา ส่งเสริมให้เกิดกระบวนการพัฒนาคุณภาพชีวิตและจิตวิญญาณของผู้อ่าน ให้เป็นไปในทางที่ดี

2.4 ความหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถ จับใจความของเรื่อง ที่อ่านได้ ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547: 42) กล่าวถึงความหมายของการอ่านจับใจความ ว่า การอ่านจับใจความหมายถึงการจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญของเรื่องที่อ่านว่าผู้เขียนต้องการส่งสาร หรือให้ข้อคิดเห็นอะไรเป็นสำคัญ

วิมลรัตน์ สุนทรโรจน์ (2549: 120) กล่าวว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การแปลความหมายของ อักษรออกมาเป็นความคิด ซึ่งไม่ได้พูดออกมาเป็นเสียงและนำความคิดนั้นไปใช้ ประโยชน์

กระทรวงศึกษาธิการ (2559: 56) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ คือ การอ่านเพื่อสรุปใจความสำคัญ ผู้อ่านต้องมีสมาธิในการอ่าน อ่านอย่างรอบคอบ และผู้อ่านจะต้องทำความเข้าใจเรื่องที่อ่าน ต้องอ่านหลาย ๆ เที้ยว แล้วตั้งคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร แล้วตอบคำถามเหล่านั้นแต่ เพียงสั้น ๆ แต่ให้ได้ใจความชัดเจน จากนั้นนำมาเรียบเรียงให้เป็นประโยคหรือข้อความสั้น ๆ

จากความหมายของการอ่านจับใจความดังกล่าว สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความหมายถึง การเข้าใจ เนื้อเรื่องที่อ่าน สามารถจับประเด็นหลักหรือสาระสำคัญ บอกแนวคิด หรือข้อคิดเห็น จุดมุ่งหมายที่ผู้เขียนมุ่ง สื่อมาให้ผู้อ่านได้รับ ตั้งคำถามและตอบคำถามเกี่ยวกับเรื่องที่อ่านว่า ใคร ทำอะไร ที่ไหน เมื่อใด อย่างไร และ ระบุประโยชน์ที่ได้รับจากการอ่าน

2.5 จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความมีจุดมุ่งหมายหลายประการตามความต้องการของผู้อ่าน ดังที่นักการศึกษาได้ กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

ฐปะปะนิย์ นาคทรพรพ (2545: 42) ได้กล่าวถึง จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. ให้เข้าใจความที่อ่านได้ดี
2. ให้มีนิสัยที่ดีในการอ่าน
3. ให้มีวิจารณญาณในการอ่าน
4. ให้มีความรักความสนใจในการอ่านอย่างกว้างขวางและสม่ำเสมอ
5. ส่งเสริมให้อ่านได้รวดเร็ว

กระทรวงศึกษาธิการ (2545: 189) กล่าวถึงจุดมุ่งหมายในการอ่านจับใจความไว้ ดังนี้

1. เพื่อให้รู้ จักใจความสำคัญของเรื่องว่าเรื่องที่อ่านเป็นเรื่องของใคร ทำอะไร

ที่ไหน เมื่อไร อย่างไร

2. เพื่อนำใจความสำคัญไปถ่ายทอดแก่ผู้อื่นให้เข้าใจ
3. เพื่อสรุปเนื้อเรื่องที่ได้อ่านนั้นเอาไปใช้ประโยชน์ในการอ่านต่อไป

ศิริพร ลิ้มตระกูล (2547: 99-100) ได้กล่าวถึงจุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ ดังนี้

1. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านรายละเอียดของเนื้อเรื่องโดยไม่คำนึงถึงอัตรา ความเร็วในการอ่าน เป็นการอ่านอย่างละเอียดเพื่อจะได้ไม่พลาดเนื้อหาสำคัญ ซึ่งผู้อ่านมีจุดมุ่งหมาย เพื่อนำรายละเอียดของเรื่องไปใช้ประโยชน์ หรืออ่านเพื่อความเพลิดเพลิน

2. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเรื่อง เพื่อเสริมความมั่นใจให้กับตนเอง เป็นการอ่านที่ผู้อ่านเคยมีความรู้ในเรื่องนั้นมาก่อนแล้วแต่ลืมรายละเอียด จึงต้องอ่านอีกครั้ง ผู้อ่านไม่จำเป็นต้องอ่านละเอียดทุกตอน แต่จะอ่านจับใจความอย่างคร่าว ๆ เพื่อให้ระลึกได้ เป็นการทบทวนเนื้อเรื่องเพื่อให้เกิดความมั่นใจ

3. ผู้อ่านจับใจความมุ่งทำความเข้าใจความคุ้นเคยกับคำศัพท์ใหม่ ๆ โดยใช้เนื้อหาของเรื่องเป็นสื่อการอ่านจึงมักให้การสำรวจและตรวจสอบ ซึ่งการอ่านลักษณะนี้ผู้อ่านมักนำไปใช้ประโยชน์ ในการอ่านจับใจความเรื่องที่เป็นวิชาการระดับสูง

4. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อพัฒนาความคิดให้กว้างไกล เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องอ่าน อย่างละเอียดเพื่อพัฒนาข้อมูลให้สอดคล้องกับที่เป้าหมายกำหนด เช่นการอ่านโดยใช้วิธีการคาดคะเนตามแนววิวิธวิทยาศาสตร์ ซึ่งลักษณะนี้จะช่วยให้ผู้อ่านสามารถรวบรวมข้อมูลโดยวิธีการอ่านจับใจความแล้ววิเคราะห์ สังเคราะห์และประเมินค่าต่อไป

5. ผู้อ่านจับใจความมุ่งเน้นอัตราความเร็วในการอ่าน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านต้องการจับใจความสำคัญของเรื่องในเวลาจำกัดและต้องการให้ได้เนื้อเรื่องมากที่สุด

6. ผู้อ่านจับใจความมุ่งอ่านเพื่อศึกษาเนื้อหาของเรื่องที่ตนไม่เคยมีพื้นฐานความรู้มาก่อน เป็นการอ่านที่ผู้อ่านมั่นใช้วิธีการอ่านจับใจความในลักษณะสำรวจและตรวจสอบ คือในขั้นสำรวจจะใช้วิธีกวาดสายตาดูเนื้อหาคร่าว ๆ และขั้นสำรวจด้วยการอ่านอย่างละเอียดอีกครั้งหนึ่ง

สรุปได้ว่า จุดมุ่งหมายของการอ่านจับใจความ คือ ให้ผู้อ่านสามารถเข้าใจในเนื้อความที่อ่านได้เป็นอย่างดี รวมถึงส่งเสริมให้ผู้อ่านได้เรียนรู้และคุ้นเคยกับ คำศัพท์ใหม่ ๆ ตลอดจนเพื่อพัฒนาความคิดของผู้อ่านให้กว้างไกลและสามารถนำสิ่งที่ได้รับจากการ อ่านไปใช้ในชีวิตประจำวันให้เกิดประโยชน์ต่อไป

2.6 ความสำคัญของการอ่านจับใจความ

การอ่านจับใจความเป็นทักษะพื้นฐานที่มีความสำคัญ เพราะเป็นพื้นฐานในการอ่าน สามารถใช้แสวงหาความรู้ได้เป็นอย่างดี ซึ่งมีนักการศึกษาได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ ดังนี้

คิวดพร โกศิยะกุล (2546: 13) ได้กล่าวถึงความสำคัญของการอ่านจับใจความ ว่าการอ่านจับใจความ เป็นเครื่องมือในการแสวงหาความรู้ ทำให้ได้รู้จักโลกที่กว้างขึ้น ช่วยในการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงทางด้านต่าง ๆ ตลอดเวลา

กอบกาญจน์ วงศ์วิสิทธิ์ (2551: 111) กล่าวว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะเบื้องต้นที่ผู้อ่านจะต้องฝึกฝนตนเองเพื่อให้สามารถจับใจความของเรื่องที่ได้ อ่านได้ เพราะจะเป็นส่วนสำคัญที่ทำให้ผู้อ่าน ทำความเข้าใจกับเนื้อหาและวัตถุประสงค์ที่เขียนนำเสนอมาอย่างผู้อ่าน โดยผู้อ่าน ควรเริ่มต้นค้นหาข้อคิดสำคัญที่ปรากฏในเรื่องให้ได้ก่อน แล้วนำข้อคิดที่ได้เหล่านั้นมาประมวล เข้าด้วยกันเพื่อให้ได้ใจความสำคัญของเรื่องนั้น ๆ ผู้อ่านจึงต้องทำความเข้าใจเรื่องราวทั้งหมด ทั้งความหมายของคำ ประโยค และเนื้อหาทั้งหมด ซึ่งบางครั้งความหมายของคำนั้น ๆ ก็อาจมีนัยสำคัญทางความหมาย ดังนั้นผู้อ่านต้องทำความเข้าใจกับบริบท ของเนื้อหาด้วย

กระทรวงศึกษาธิการ (2552: 2) กล่าวว่า การอ่านจับใจความเป็นทักษะที่ใช้ในชีวิตประจำวันทั้งในด้านการศึกษา การประกอบอาชีพ รวมทั้งการใช้เวลาว่างก็ใช้การอ่านจับใจความเข้ามาเกี่ยวข้อง ดังนั้น สารที่อ่านจึงมีทั้งสารวิชาการให้ความรู้ด้านต่าง ๆ และสารบันเทิงที่ให้ความสนุกสนานคลายความเครียด ไม่ว่าจะเป็นการอ่านสารประเภทใด ก่อนที่ผู้อ่านจะเริ่มเข้าสู่รายละเอียดของเนื้อเรื่องมักจะค้นหาคำสำคัญ ที่ปรากฏอยู่ในเนื้อเรื่องเป็นอันดับแรก เพราะคำสำคัญจะช่วยให้ผู้อ่านคาดเดาเรื่องราวได้ก่อนที่จะอ่านรายละเอียดต่อไป

จากความสำคัญของการอ่านจับใจความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความ เป็นทักษะที่มีความสำคัญและมีความจำเป็นอย่างยิ่งสำหรับการอ่านเนื้อเรื่องให้เข้าใจและถือว่าเป็นหัวใจของการอ่านทั่วไป รวมถึงเป็นเครื่องมือที่ใช้ในการแสวงหาความรู้ เพื่อพัฒนาตนเองในด้านต่าง ๆ ให้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

2.7 วิธีการอ่านจับใจความ

มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงวิธีการอ่านจับใจความไว้ดังนี้

กรมวิชาการ (2546: 189) ได้เสนอวิธีการในการอ่านจับใจความเพื่อให้บรรลุจุดประสงค์ ดังนี้

1. ตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน เช่น อ่านเพื่อหาความรู้ เพื่อความเพลิดเพลิน หรือเพื่อบอกเจตนาของผู้เขียน เพราะจะเป็นแนวทางให้กำหนดการอ่านได้อย่างเหมาะสม และ จับใจความ หรือตอบคำถามได้รวดเร็วยิ่งขึ้น
2. สืบสวนส่วนประกอบของหนังสืออย่างคร่าว ๆ เช่น ชื่อเรื่อง คำนำ สารบัญ คำชี้แจง การใช้หนังสือ ภาคผนวก เป็นต้น เพราะส่วนประกอบของหนังสือจะทำให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับเรื่อง หรือ หนังสือที่อ่านได้กว้างขวางและรวดเร็ว
3. ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าเป็นประเภทใด เช่น สารคดี ตำรา บทความ เป็นต้น ซึ่งจะช่วยให้มีแนวทางอ่านจับใจความสำคัญได้ง่าย
4. ใช้ความสามารถทางภาษาในด้านการแปลความหมายของคำ ประโยคและ ข้อความ ต่าง ๆ อย่างถูกต้องและรวดเร็ว
5. ใช้ประสบการณ์หรือภูมิหลังเกี่ยวกับเรื่องที่ อ่านมาประกอบจะทำให้เข้าใจ และ จับใจความที่อ่านได้ง่ายและรวดเร็วขึ้น

จูไรรัตน์ ลักษณะศิริ และ บาหยัน อิมสำราญ (2547: 43) ได้กล่าวถึงขั้นตอนการอ่าน จับใจความ ควรปฏิบัติตามขั้นตอนต่อไปนี้

1. อ่านเรื่องที่จะจับใจความทั้งหมด ผู้อ่านต้องอ่านย่อหน้าที่จะจับใจความนั้น ให้จบอย่างคร่าว ๆ ถ้าเป็นเรื่องยาวมีหลายย่อหน้า ก็ต้องอ่านทั้งเรื่องเช่นกันเพื่อให้เข้าใจว่าเรื่องที่อ่าน มี เนื้อหาโดยรวมเกี่ยวกับอะไร นั่นคือการหาความคิดสำคัญของเรื่องที่อ่านนั่นเอง ถ้ามีชื่อเรื่องปรากฏอยู่จะช่วย ให้ผู้อ่านเข้าใจความคิดสำคัญของเรื่องได้รวดเร็วขึ้น ความคิดสำคัญที่กำหนดได้มักจะเป็นคำคำเดียว หรือเป็น วลีสั้น ๆ

2. หาใจความของเรื่องที่อ่าน ผู้อ่านต้องอ่านข้อความทั้งหมดอีกครั้ง ถ้าเป็น เรื่องยาวมีหลายย่อหน้า ต้องอ่านทีละย่อหน้าอย่างพิถีพิถัน เพราะจะได้เข้าใจเนื้อเรื่องและสามารถจับ ใจความของแต่ละย่อหน้าได้โดยปกติ ย่อหน้าประกอบด้วยใจความ 2 ส่วนคือ ใจความสำคัญ และใจความรองหรือผลความ ดังนี้

- 2.1 ใจความสำคัญ คือ ความคิดสำคัญที่สุดที่ผู้เขียนต้องการให้ผู้อ่านทราบ ใจความสำคัญจะมีเท่าใดขึ้นอยู่กับจำนวนย่อหน้า อย่างไรก็ตาม ใจความสำคัญในย่อหน้ามีได้เพียงประเด็น เดียวเท่านั้น

2.2 ใจความรองหรือพลความ คือเนื้อความอื่น ๆ ที่สนับสนุนใจความสำคัญ

จากวิธีในการอ่านจับใจความดังกล่าวข้างต้น สรุปได้ว่า การอ่านจับใจความผู้อ่านต้องตั้งจุดมุ่งหมายในการอ่านให้ชัดเจน ทำความเข้าใจลักษณะของหนังสือว่าจัดอยู่ในประเภทใด ตลอดจนต้องใช้ความสามารถทางภาษาในด้านกาแปลความหมายของคำ ประโยค และข้อความต่าง ๆ อย่างถูกต้องรวดเร็ว โดยใช้ประสบการณ์เกี่ยวกับเรื่องทีอ่านมาประกอบ

3. ชุดฝึกทักษะ

3.1. ความหมายของชุดฝึกทักษะ

ราชบัณฑิตยสถาน (2546:641) ได้ให้ความหมายของชุดฝึกไว้ว่า หมายถึงแบบฝึกหัดหรือชุดการสอนที่เป็นแบบฝึกที่ใช้เป็นตัวอย่าง ปัญหาหรือคำสั่งที่ตั้งขึ้นให้นักศึกษาฝึกตอบ

พรชัย ผาดไทสง (2545:31) กล่าวถึงชุดฝึกหมายถึง สื่อการสอนที่ใช้ในการประกอบการสอนโดยให้นักศึกษาเป็นผู้ลงมือปฏิบัติกิจกรรมเองช่วยให้นักศึกษามีพัฒนาการในการเรียนรู้ทักษะที่เพิ่มขึ้นและนักศึกษาเรียนรู้อย่างสนุกสนาน

พิทักษ์ (2552:1) กล่าวว่าชุดฝึกทักษะหมายถึง สื่อการเรียนการสอนชนิดหนึ่งที่มีมุ่งให้ผู้เรียนได้ทบทวนความเข้าใจ และพัฒนาทักษะ ตลอดจนเจตคติ เรื่องใดเรื่องหนึ่ง ทำให้ผู้เรียนมีความชัดเจนแม่นยำและเกิดความชำนาญในการปฏิบัติมากขึ้น ทั้งนี้โดยมีการวางแผนการฝึกทักษะไว้อย่างเป็นระบบ

จากความหมายของชุดฝึกสรุปได้ว่า ชุดฝึกเป็นสื่อการสอนที่ช่วยเสริมทักษะของผู้เรียน และครูสามารถใช้ชุดฝึกทักษะช่วยพัฒนาการเรียนรู้ เพื่อนำมาใช้สอนหรือให้ผู้เรียนได้ฝึกฝนทักษะต่างๆได้ดีขึ้นหลังจากที่ได้เรียนบทเรียนแล้ว

3.2. ลักษณะของแบบฝึกที่ดี

ฐานิยา อมรพลัง (2548, น. 78) ได้เสนอลักษณะที่ดีของแบบฝึก คือ แบบฝึกที่เรียงลำดับจากง่ายไปหายาก มีรูปภาพประกอบ มีรูปแบบน่าสนใจ หลากหลายรูปแบบ โดยอาศัยหลักจิตวิทยาในการจัดกิจกรรมหรือจัดแบบฝึกให้สนุก ใช้ภาษาเหมาะสมกับวัย และ ระดับขั้นของนักเรียน มีคำสั่งคำชี้แจงสั้น ชัดเจน เข้าใจง่าย มีตัวอย่างประกอบ มีการจัดกิจกรรม การฝึกที่เร้าความสนใจ และแบบฝึกนั้นควรทันสมัยอยู่เสมอ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 43) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ ควรมีความหลากหลายรูปแบบ เพื่อไม่ให้เกิดความเบื่อหน่าย และต้องมีลักษณะที่เร้า ยั่วใจ ชวนใจ ได้ให้คิดพิจารณาได้ศึกษาค้นคว้า

จนเกิดความรู้ ความเข้าใจทักษะ แบบฝึกควรมีภาพดึงดูดความสนใจเหมาะสมกับวัยของผู้เรียนตรงกับจุดประสงค์การเรียนรู้ มีเนื้อหาพอเหมาะ

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 20) ได้อธิบายถึงลักษณะของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะที่ดีไว้ว่า ดังนี้

1. จุดประสงค์

1.1 จุดประสงค์ชัดเจน

1.2 สอดคล้องกับการพัฒนาทักษะตามสาระการเรียนรู้ และกระบวนการเรียนรู้ของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2. เนื้อหา

2.1 ถูกต้องตามหลักวิชา

2.2 ใช้ภาษาเหมาะสม

2.3 มีคำอธิบายและคำสั่งที่ชัดเจน ง่ายต่อการปฏิบัติตาม

2.4 สามารถพัฒนาทักษะการเรียนรู้ นำผู้เรียนสู่การสรุปความคิดรวบยอดและหลักการสำคัญของกลุ่มสาระการเรียนรู้

2.5 เป็นไปตามลำดับขั้นตอนการเรียนรู้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ และความแตกต่างระหว่างบุคคล

2.6 มีคำถามและกิจกรรมที่ทำทาส่งเสริมทักษะกระบวนการเรียนรู้ของธรรมชาติวิชา

2.7 มีกลยุทธ์การนำเสนอและการตั้งคำถามที่ชัดเจน น่าสนใจปฏิบัติได้สามารถให้ข้อมูลย้อนกลับเพื่อปรับปรุงการเรียนได้อย่างต่อเนื่อง

สรุปลักษณะของแบบฝึกที่ดี คือ แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพ ช่วยทำให้นักเรียน ประสบความสำเร็จในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี และแบบฝึกที่ดีเปรียบเสมือนผู้ช่วยที่สำคัญของครู ทำให้ครูลดภาระการสอนลงได้ ทำให้ผู้เรียนพัฒนาความสามารถของตนเองเพื่อความมั่นใจในการเรียนได้เป็นอย่างดีดังนั้นครูยังจำเป็นต้องศึกษาเทคนิควิธีการขั้นตอนในการฝึกทักษะต่างๆ ประสิทธิภาพที่สุด อันส่งผลให้ผู้เรียนมีการพัฒนาทักษะต่างๆ ได้อย่างเต็มที่และแบบฝึกที่ดีนั้นจะต้องคำนึงถึงองค์ประกอบหลายๆด้าน ตรงตามเนื้อหาเหมาะสมกับวัย เวลา ความสามารถ ความสนใจ และสภาพปัญหาของผู้เรียน

3.3 ประโยชน์ของแบบฝึกทักษะ

วรรณภา ไชยวรรณ (2549, น. 41) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกทักษะไว้ว่า แบบฝึกช่วยในการฝึกหรือเสริมทักษะทางภาษา การใช้ภาษาของนักเรียนสามารถนำมาฝึกซ้ำทบทวนบทเรียนและนักเรียนสามารถนำไปทบทวนด้วยตนเอง จดจำเนื้อหาได้คงทน มีเจตคติที่ดีต่อการเรียนภาษาไทยแบบฝึกถือเป็นอุปกรณ์การสอนอย่างหนึ่งซึ่งสามารถทดสอบความรู้ วัดผลการเรียนหรือประเมินผลการเรียนก่อนและหลังเรียนได้เป็นอย่างดี ทำให้ครูทราบปัญหาข้อบกพร่องของผู้เรียนเฉพาะจุดได้นักเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง ครูประหยัดเวลา ค่าใช้จ่ายและลดภาระได้มาก

ถวัลย์ มาศจรัส (2550, น. 21) ได้อธิบายถึงประโยชน์ของแบบฝึกหัดและแบบฝึกทักษะเป็นสื่อการเรียนรู้ ที่มุ่งเน้นในเรื่องของการแก้ปัญหา และการพัฒนาในการจัดการเรียนรู้ในหน่วยการเรียนรู้และสามารถเรียนรู้ได้ โดยสรุปได้ดังนี้

1. เป็นสื่อการเรียนรู้ เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ให้แก่ผู้เรียน
2. ผู้เรียนมีสื่อสำหรับฝึกทักษะด้านการอ่าน การคิด การคิดวิเคราะห์ และการเขียน
3. เป็นสื่อการเรียนรู้สำหรับการแก้ปัญหาในการเรียนรู้ของผู้เรียน
4. พัฒนาความรู้ ทักษะ และเจตคติด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน

จากประโยชน์ของแบบฝึกที่กล่าวมา สรุปได้ว่า แบบฝึกที่ดีและมีประสิทธิภาพช่วยทำให้นักเรียนประสบผลสำเร็จ ในการฝึกทักษะได้เป็นอย่างดี

สุวิทย์ มูลคา และสุนันทา สุนทรประเสริฐ (2550, น. 53 - 54) ได้สรุปประโยชน์ของแบบฝึกทักษะได้ดังนี้

1. ทำให้เข้าใจบทเรียนดีขึ้น เพราะเป็นเครื่องอำนวยความสะดวกในการเรียนรู้
2. ทำให้ครูทราบความเข้าใจของนักเรียนที่มีต่อบทเรียน
3. ฝึกให้เด็กมีความเชื่อมั่นและสามารถประเมินผลของตนเองได้
4. ฝึกให้เด็กทำงานตามลำพัง โดยมีความรับผิดชอบในงานที่ได้รับมอบหมาย
5. ช่วยลดภาระครู
6. ช่วยให้เด็กฝึกฝนได้อย่างเต็มที่
7. ช่วยพัฒนาตามความแตกต่างระหว่างบุคคล
8. ช่วยเสริมให้ทักษะคงทน ซึ่งลักษณะการฝึกเพื่อช่วยให้เกิดผลดังกล่าวนั้นได้แก่

8.1 ฝึกทันทีหลังจากที่เด็กได้เรียนรู้ในเรื่องนั้น ๆ

8.2 ฝึกซ้ำหลาย ๆ ครั้ง

8.3 เน้นเฉพาะในเรื่องที่ผิด

9. เป็นเครื่องมือวัดผลการเรียนหลังจากจบบทเรียนในแต่ละครั้ง
10. ใช้เป็นแนวทางเพื่อทบทวนด้วยตนเอง
11. ช่วยให้ครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่างๆของเด็กได้ชัดเจน
12. ประหยัดค่าใช้จ่ายแรงงานและเวลาของครู

สรุปได้ว่าแบบฝึกมีความสำคัญ และจำเป็นต่อการเรียนทักษะทางภาษามาก เพราะจะช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจบทเรียนได้ดีขึ้นสามารถจดจำเนื้อหาในบทเรียนและคำศัพท์ต่าง ๆ ได้คงทน ทำให้เกิดความสุขสานในขณะเรียนทราบความก้าวหน้าของตนเอง และครูมองเห็นจุดเด่นหรือปัญหาต่าง ๆ ของเด็กได้ชัดเจนสามารถนำแบบฝึกทักษะมาทบทวนเนื้อหาเดิมด้วยตนเอง ตลอดจนสามารถทราบข้อบกพร่องของนักเรียนและนำไปปรับปรุงได้ทันที ซึ่งจะมีผลทำให้ครูประหยัดเวลา ประหยัดค่าใช้จ่าย

บทที่ 3

แนวทางการพัฒนานวัตกรรม

แนวทางการพัฒนานวัตกรรมเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง อำเภอวังสามสี จังหวัดอุบลราชธานี สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน

1. วัตถุประสงค์การพัฒนานวัตกรรม

1. เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ให้เป็นไปตามเกณฑ์ร้อยละ 80
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถระหว่างก่อนเรียน และหลังเรียน ในการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
3. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

2. ประชากร

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเป็น โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง ปีการศึกษา 2568 จำนวน 43 คน

3. เครื่องมือและวิธีการสร้างนวัตกรรม

1. ชุดฝึกทักษะด้านการอ่านเป็น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
  2. แบบทดสอบการอ่านเป็น (Pre-test และ Post-test)
  3. ศึกษาและวิเคราะห์มาตรฐาน ตัวชี้วัด เนื้อหา และสาระการเรียนรู้ภาษาไทย เพื่อจัดแบ่ง เนื้อหาสำหรับการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้
  4. ศึกษาแนวคิด หลักการ และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการออกแบบแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อฝึกทักษะการอ่านเป็น สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6
  5. ศึกษาหลักสูตรสถานศึกษาโรงเรียนบ้านหนองบัวแดง กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยพิจารณาเนื้อหา เวลาเรียน และการวัดผลประเมินผล
- 3.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้รายวิชาภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ดำเนินการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้กระบวนการ Active Learning มาใช้ในการจัดทำแผนการจัดการเรียนรู้สำหรับ

นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 เพื่อนำไปพัฒนาการอ่านเป็น โดยยึดตามหลักสูตรของการศึกษาขั้นพื้นฐาน และหลักสูตรของสถานศึกษา

3.2.2 นำแผนการจัดการเรียนรู้ไปให้ผู้ที่มีความรู้ช่วยตรวจสอบและนำไปพัฒนาต่อไป

3.2.3 นำแผนพัฒนาการเรียนรู้ที่ผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบแล้วไปใช้กับกลุ่มประชากร

3.2.4 ดำเนินการกระบวนการที่สร้างขึ้นกับนักเรียนกลุ่มประชากร คือ นักเรียนชั้น

ประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง จำนวน 43 คน

4. การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ปฐมนิเทศนักเรียนพร้อมชี้แจงวัตถุประสงค์
2. ใช้วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการใช้กระบวนการสอนโดยใช้การทดสอบการอ่านเป็นกับนักเรียน

5. สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การสังเกตพฤติกรรมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

6. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้จัดทำวัตกรมนำข้อมูลทั้งหมดในการเก็บรวบรวมข้อมูล และการดำเนินการวิจัย มาวิเคราะห์ตามหลักการทางสถิติด้วยโปรแกรมสำเร็จรูปการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อการทดสอบสมมติฐานและสรุปผล การทดลองในการวิจัยครั้งนี้ ดังนี้

1. การวิเคราะห์ความสามารถด้านการอ่านเป็นของนักเรียนกลุ่มประชากรโดยวิเคราะห์ค่าเฉลี่ย ($\bar{x}$) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D) และเปรียบเทียบความสามารถด้านการอ่านกับเกณฑ์การประเมินด้านการอ่าน
2. วิเคราะห์ข้อมูลโดยนำข้อมูลที่ได้มาหาความถี่แล้ววิเคราะห์ บรรยายเป็นความเรียงประกอบตาราง โดยเปรียบเทียบความแตกต่างคะแนนเฉลี่ย ค่าร้อยละ ระหว่างการทดสอบครั้งแรกกับหลังของกลุ่มตัวอย่าง และเปรียบเทียบคะแนนการทำแบบฝึกทักษะกับคะแนนทดสอบหลังเรียน

บทที่ 4

ผลการพัฒนานวัตกรรม

ผลการพัฒนานวัตกรรมเรื่อง การพัฒนาทักษะการอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ ชุดฝึกทักษะ เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนการใช้ชุดฝึกกับหลังการใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเป็น ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง อำเภอม่วงสามสิบ จังหวัดอุบลราชธานี มีดังนี้

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล
2. การวิเคราะห์ข้อมูล
3. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

1. สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อการนำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจกัน ได้กำหนดความหมายของสัญลักษณ์ที่ใช้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังนี้

N	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\bar{X}$	แทน	จำนวนนักเรียนกลุ่มตัวอย่าง
$\sum D$	แทน	ผลบวกของผลต่างของคะแนนครั้งหลังกับครั้งแรก
E1	แทน	ค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ (Efficiency of Process)
E2	แทน	ค่าประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (Efficiency of Product)

1. การวิเคราะห์ข้อมูล

1. คะแนนจากการทดสอบเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โดยใช้ชุดฝึกทักษะการอ่านเป็น
2. ผลการหาประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาไทย

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

2.1 คะแนนจากการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะการอ่านเป็นคำพื้นฐานภาษาไทย นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ดังนี้

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างก่อนเรียนและหลัง ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

ชุดกิจกรรม การเรียนรู้	คะแนนระหว่างเรียน (100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียนเรียน (20 คะแนน)			E1	E2
	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนน เต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	9.57	95.7	20	17	85	84.86	85
ชุดที่ 2	10	9.71	97.1					
ชุดที่ 3	10	9.71	97.1					
ชุดที่ 4	10	8.00	80.0					
ชุดที่ 5	10	7.71	77.1					
ชุดที่ 6	10	7.86	78.6					
ชุดที่ 7	10	7.86	78.6					
ชุดที่ 8	10	8.14	81.4					
ชุดที่ 9	10	7.86	78.6					
ชุดที่ 10	10	8.43	84.3					
รวม	100	8.71	84.86					
(ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80)							E1/E2	84.86/85

จากตารางที่ 1 การศึกษาการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 ทั้ง 7 คน พบว่าก่อนการใช้แบบฝึกทักษะ คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนอยู่ในระดับผ่านเกณฑ์ โดยคะแนนก่อนใช้แบบฝึกเต็ม 20 คะแนน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยประมาณ 15-18 คะแนน ซึ่งคิดเป็นร้อยละเกิน 80 แสดงให้เห็นว่า

นักเรียนมีพื้นฐานการอ่านออกเสียงที่ดีและสามารถพัฒนาต่อได้ ระหว่างการทำแบบฝึกทักษะทั้ง 10 ชุด นักเรียนมีคะแนนรวมจากแบบฝึกเต็ม 100 คะแนน ค่าเฉลี่ยของแต่ละชุดอยู่ระหว่าง 7.71–9.71 คะแนน แสดงให้นักเรียนมีการฝึกฝนอย่างต่อเนื่องและมีส่วนร่วมในการทำกิจกรรมอย่างสม่ำเสมอ หลังจากใช้แบบฝึก

ครบทุกชุด คะแนนหลังเรียนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็นประมาณ 15–20 คะแนน หรือคิดเป็นร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนอย่างชัดเจน การเปลี่ยนแปลงนี้สะท้อนให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาความสามารถในการอ่านออกเสียงของนักเรียนอย่างเป็นรูปธรรม โดยค่า $E_1 / E_2 = 84.86/85$ ซึ่งเกินเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ 80/80

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นก่อนเรียนและหลัง ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (100 คะแนน)	คะแนนระหว่างเรียน (20 คะแนน)	คะแนนหลังเรียน (20 คะแนน)
1	7	81	15
2	8	81	16
3	10	88.5	18
4	9	85	17
5	8	82.5	16
6	9	88	18
7	10	88	18
รวม	61	594	118
ค่าเฉลี่ย	8.71	84.86	16.86
S.D.	1.11	3.38	1.21
ร้อยละ	8.71	84.86	85
E1/E2		84.86	85

จากตารางที่ 2 ผลการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านเป็นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 พบว่าก่อนเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 8.71 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 8.71 แสดงว่านักเรียนมีพื้นฐานการอ่านอยู่ในระดับพอใช้ ระหว่างเรียนมีคะแนนเฉลี่ย 84.86 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.86 และหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยเพิ่มขึ้นเป็น 16.86 คะแนน หรือร้อยละ 85 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ (80/80) แสดงให้เห็นว่าแบบฝึกทักษะที่จัดทำขึ้นมีประสิทธิภาพในการพัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงของนักเรียนได้อย่างชัดเจน โดยมีค่า $E_1 / E_2 = 84.86/85$

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างเรียน และหลังเรียน ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนระหว่างเรียน (รวม 100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียน (รวม 20 คะแนน)			E ₁	E ₂
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	6.67	66.67	20	17.33	86.67	80.67	86.67
ชุดที่ 2	10	7.00	70.00					
ชุดที่ 3	10	7.00	73.33					
ชุดที่ 4	10	7.33	80.00					
ชุดที่ 5	10	8.00	80.00					
ชุดที่ 6	10	8.00	90.00					
ชุดที่ 7	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 8	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 9	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 10	10	9.67	90.67					
รวม	100	81.00	81.00					
(ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80)							80.67/86.67	

จากตารางที่ 1 การคำนวณสรุปผลคะแนนเฉลี่ย พบว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้มีประสิทธิภาพอยู่ในเกณฑ์สูง โดยมีรายละเอียดดังนี้

ประสิทธิภาพของกระบวนการ E1 คะแนนระหว่างเรียน นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างเรียนอยู่ที่ 84.50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.50 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนสามารถทำกิจกรรมและแบบฝึกหัดระหว่างการเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E2 คะแนนหลังเรียน นักเรียนมีค่าเฉลี่ยคะแนนหลัง

เรียนอยู่ที่ 17.75 คะแนน (จากเต็ม 20) คิดเป็นร้อยละ 88.7 ซึ่งแสดงให้เห็นถึงประสิทธิภาพของแบบฝึกทักษะที่ใช้

ในการจัดการเรียนรู้ โดยนักเรียนส่วนใหญ่มีความเข้าใจในเนื้อหา สามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการสะกิดคำได้อย่างถูกต้องและแม่นยำ อีกทั้งยังมีความสม่ำเสมอในการทำแบบฝึกในแต่ละชุด

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นก่อนเรียนและหลัง ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20)	คะแนนระหว่างเรียน (เต็ม 100)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20)
1	8	79	17
2	7	84	18
3	9	89	19
4	5	75	15
5	10	94	20
6	6	87	18
7	8	81	17
8	7	87	18
รวม	60	676	142
ค่าเฉลี่ย	7.50	84.50	17.75
S.D.	1.50	5.90	1.49
ร้อยละ	37.50%	84.50	88.75
E1/E2		84.50	88.75

จากตารางที่ 2 พบว่า นักเรียนจำนวน 8 คน มีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าคะแนนก่อนเรียนทุกคน โดยคะแนนเฉลี่ยก่อนเรียนเท่ากับ 7.50 คะแนน และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียนเท่ากับ 17.75 คะแนน ซึ่งมีผลต่างของคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 10.25 คะแนน แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการทางการเรียนรู้ด้านการสะกิดคำเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจนภายหลังจากได้รับการเรียนรู้ผ่านชุดฝึกทักษะการสะกิดคำ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างเรียนและหลังเรียน ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

ชุดกิจกรรม	คะแนนระหว่างเรียน (รวม 100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียน (รวม 20 คะแนน)			E ₁	E ₂
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	6.67	66.67	20	17.33	86.67	80.67	86.67
ชุดที่ 2	10	7.00	70.00					
ชุดที่ 3	10	7.00	73.33					
ชุดที่ 4	10	7.33	80.00					
ชุดที่ 5	10	8.00	80.00					
ชุดที่ 6	10	8.00	90.00					
ชุดที่ 7	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 8	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 9	10	9.00	90.00					
ชุดที่ 10	10	9.67	90.67					
รวม	100	81.00	81.00					

จากตารางที่ 1 การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้ชุดกิจกรรมทั้งหมด 10 ชุด พบว่าผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องในแต่ละชุดกิจกรรม โดยผลการประเมินคะแนนระหว่างเรียน (E₁) ซึ่งมีคะแนนเต็ม 100 คะแนน พบว่าผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ยรวม 81.00 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 81.00 แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีความเข้าใจในเนื้อหาที่เรียนในระดับดี เมื่อทำการประเมินผลหลังเรียน (E₂) ซึ่งมีคะแนนเต็ม 20 คะแนน พบว่าผู้เรียนได้คะแนนเฉลี่ย 17.33 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 86.67 ซึ่งสูงกว่าคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน แสดงให้เห็นถึงพัฒนาการทางการเรียนรู้ของผู้เรียนหลังจากได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ด้วยชุดกิจกรรมดังกล่าว

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นก่อนเรียนและหลัง ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 3

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20)	คะแนนระหว่างเรียน (เต็ม 100)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20)
1	7	72	15
2	10	90	20
3	8	80	17
รวม	25	242	52.00
ค่าเฉลี่ย	8.33	80.67	17.33
S.D.	1.53	9.02	2.52
ร้อยละ	8.33	80.67	86.67

จากตารางที่ 2 ผลการเรียนรู้ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของผู้เรียนทั้ง 3 คน พบว่าค่าเฉลี่ยคะแนนเพิ่มขึ้นจาก 8.33 → 80.67 → 17.33 ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าผู้เรียนมีพัฒนาการด้านความรู้ ความเข้าใจ และทักษะการเรียนรู้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง การจัดกิจกรรมการเรียนรู้ในรูปแบบชุดกิจกรรมจึงถือว่ามีประสิทธิภาพสูง โดยมีค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมเท่ากับ 81.00/86.67 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้ (80/80) ดังนั้นจึงสามารถสรุปได้ว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่จัดขึ้นมีประสิทธิภาพและช่วยส่งเสริมผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างเรียนและหลังเรียน ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

ชุดกิจกรรม	คะแนนระหว่างเรียน (รวม 100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียน (รวม 20 คะแนน)			E ₁	E ₂
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	7.75	77.50	20	17.25	86.25	81.75	86.25
ชุดที่ 2	10	8.00	80.00					
ชุดที่ 3	10	8.50	85.00					
ชุดที่ 4	10	8.75	87.50					
ชุดที่ 5	10	7.25	72.50					
ชุดที่ 6	10	8.25	82.50					
ชุดที่ 7	10	8.50	85.00					
ชุดที่ 8	10	7.75	77.50					
ชุดที่ 9	10	7.75	77.50					
ชุดที่ 10	10	9.25	92.50					
รวม	100	8.18	81.75					
(ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80)							E₁/E₂	81.75/86.25

จากตารางที่ 1 การประเมินประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมการเรียนรู้ในครั้งนี้ ได้ดำเนินการเพื่อหาค่าประสิทธิภาพของชุดกิจกรรมตามเกณฑ์มาตรฐาน 80/80 ซึ่งหมายถึง ผู้เรียนจะต้องมีคะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E₁) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E₂) ไม่ต่ำกว่าร้อยละ 80 เพื่อพิจารณาว่าชุดกิจกรรมที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพเพียงพอที่จะนำไปใช้จัดการเรียนรู้ได้จริงหรือไม่

ผลการประเมินจากการใช้ชุดกิจกรรมทั้งหมด 10 ชุด พบว่า คะแนนเฉลี่ยระหว่างเรียน (E_1) เท่ากับ 81.75 ร้อยละ และคะแนนเฉลี่ยหลังเรียน (E_2) เท่ากับ 86.25 ร้อยละ ซึ่งมีค่าสูงกว่าเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้คือ 80/80 แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมการเรียนรู้ที่สร้างขึ้นมีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ที่กำหนด

นอกจากนี้ ผู้เรียนมีผลการเรียนรู้ระหว่างการทำกิจกรรมอยู่ในระดับดี ค่าเฉลี่ยคะแนนระหว่างเรียนอยู่ระหว่างร้อยละ 72.50 ถึง 92.50 โดยส่วนใหญ่มีแนวโน้มเพิ่มขึ้นต่อเนื่อง และผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงกว่าก่อนเรียนอย่างชัดเจน แสดงให้เห็นว่าชุดกิจกรรมสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นก่อนเรียนและหลัง ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4

คนที่	คะแนนก่อนเรียน (เต็ม 20)	คะแนนระหว่างเรียน (เต็ม 100)	คะแนนหลังเรียน (เต็ม 20)
1	9	76	17
2	8	73	15
3	9	88	18
4	10	90	19
รวม	36	327	69.00
ค่าเฉลี่ย	9.00	81.75	17.25
S.D.	0.82	8.50	1.71
ร้อยละ	9	81.75	86.25
E1/E2		81.75	86.25

จากตารางที่ 2 เป็นการสรุปผลการประเมินการเรียนรู้ของผู้เรียนจำนวน 4 คน โดยพิจารณาจากคะแนน ก่อนเรียน (Pre-test), ระหว่างเรียน (Process Score), และ หลังเรียน (Post-test) เพื่อประเมินประสิทธิผลของชุดกิจกรรมหรือสื่อการเรียนรู้ต่างๆ ผลการวิเคราะห์แสดงให้เห็นถึงความก้าวหน้าในการเรียนรู้ที่ชัดเจนของผู้เรียนทั้งกลุ่ม โดยคะแนนก่อนเรียนมีค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 9.00 เต็ม 20 (คิดเป็น 45.00) ซึ่งเป็นระดับคะแนนเริ่มต้นที่ค่อนข้างต่ำ แต่ภายหลังการทำกิจกรรมระหว่างเรียน ผู้เรียนมีคะแนนเฉลี่ยสูงถึง 81.75 เต็ม 100 (คิดเป็น 81.75) และที่สำคัญคือคะแนนหลังเรียนซึ่งเป็นตัวชี้วัดผลลัพธ์สุดท้าย โดยมีค่าเฉลี่ยถึง 17.25

เต็ม 20 (คิดเป็น 86.25) การเพิ่มขึ้นของคะแนนเฉลี่ยจาก 9.00 เป็น 17.25 ยืนยันว่าผู้เรียนได้รับความรู้และทักษะเพิ่มขึ้นอย่างมากจากกิจกรรมที่จัดขึ้น

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างเรียนและหลังเรียน ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ชุดกิจกรรม	คะแนนระหว่างเรียน (รวม 100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียน (รวม 20 คะแนน)			E ₁	E ₂
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	8.12	81.20	50	43.89	87.78	82.44	87.78
ชุดที่ 2	10	8.15	81.50					
ชุดที่ 3	10	8.20	82.00					
ชุดที่ 4	10	8.30	83.00					
ชุดที่ 5	10	8.45	84.50					
รวม	50	41.22	82.44					
(ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80)							E₁/E₂ 82.44/87.78	

จากตารางที่ 1 การประเมินคะแนนระหว่างเรียนของชุดกิจกรรมทั้ง 5 ชุด ซึ่งมีคะแนนเต็มรวม 50 คะแนน พบว่าผู้เรียนทำคะแนนเฉลี่ยรวมได้ 41.22 คิดเป็น 82.44 (E₁) ซึ่งหมายความว่ากระบวนการเรียนรู้ที่ออกแบบไว้สามารถดึงดูดความสนใจและส่งเสริมให้ผู้เรียนทำกิจกรรมได้สำเร็จตามวัตถุประสงค์อย่างต่อเนื่อง โดยทุกชุดกิจกรรมมีร้อยละของคะแนนเฉลี่ยสูงกว่า 80 แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาในแต่ละชุดมีความเหมาะสมและมีคุณภาพในการนำเสนอ

เมื่อพิจารณาตามเกณฑ์ที่ตั้งไว้ 80/80 ผลการประเมินชุดกิจกรรมนี้คือ 82.44/87.78 ซึ่ง ผ่านเกณฑ์มาตรฐานที่ตั้งไว้ โดยมีทั้งประสิทธิภาพของกระบวนการ E₁ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ E₂ ที่สูงเกินกว่า 80 ทั้งคู่

โดยเฉพาะอย่างยิ่ง การที่ค่า E2 (87.78) สูงกว่าค่า E1 (82.44) เป็นข้อบ่งชี้เชิงบวกอย่างมากว่า ชุดกิจกรรมการเรียนรู้ไม่ได้เป็นเพียงแค่กิจกรรมที่ทำเพื่อผ่านไปเท่านั้น แต่สามารถช่วยให้ผู้เรียนเกิดการเรียนรู้และซึมซับเนื้อหาอย่างแท้จริง ทำให้สามารถทำคะแนนหลังเรียนได้สูงกว่าค่าเฉลี่ยที่ได้ระหว่างกิจกรรม

ชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนการทดสอบทักษะการอ่านเป็นระหว่างเรียนและหลังเรียน ตามกระบวนการ SBD Model ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

ชุดกิจกรรมการเรียนรู้	คะแนนระหว่างเรียน (รวม 100 คะแนน)			คะแนนหลังเรียน (รวม 20 คะแนน)			E1	E2
	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ	คะแนนเต็ม	ค่าเฉลี่ย	ร้อยละ		
ชุดที่ 1	10	8.12	81.20	50	48.89	97.78	82.58	97.78
ชุดที่ 2	10	8.32	83.20					
ชุดที่ 3	10	8.48	84.80					
ชุดที่ 4	10	8.58	85.80					
ชุดที่ 5	10	8.79	87.90					
รวม	50	42.29	84.58					
(ตั้งเกณฑ์ไว้ 80/80)							E1/E2 82.58/97.78	

จากตารางที่ 1 การประเมินคะแนนระหว่างเรียน (Process Score) เป็นการสรุปคะแนนระหว่างเรียนและหลังเรียน ของนักเรียน จำนวน 6 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลประสิทธิภาพชุดกิจกรรมการเรียนรู้ทั้ง 5 ชุด ภายใต้เกณฑ์มาตรฐาน (E1/E2) ที่กำหนดไว้ที่ 80/80 สะท้อนให้เห็นถึง ประสิทธิภาพและประสิทธิผลในระดับสูงยิ่ง ของนวัตกรรมการจัดการเรียนรู้ชุดนี้

จากการประเมินผลการดำเนินกิจกรรมระหว่างเรียน พบว่าผู้เรียนทำคะแนนเฉลี่ยรวมได้ 42.29 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิดเป็นร้อยละ 84.58 ซึ่งเกินกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของกระบวนการ (E1) ที่ตั้งไว้ 80 อย่างมีนัยสำคัญ ตัวเลขนี้ยืนยันว่ากระบวนการและกิจกรรมที่บรรจุอยู่ในชุดการเรียนรู้มีความ

เหมาะสม มีคุณภาพ และสามารถส่งเสริมให้ผู้เรียนเกิดการมีส่วนร่วมและบรรลุวัตถุประสงค์ย่อยในระหว่าง การเรียนการสอนได้อย่างดี

แบบทดสอบหลังเรียน พบว่าคะแนนเฉลี่ยที่ได้คือ 48.89 คะแนน จากคะแนนเต็ม 50 คะแนน คิด เป็นร้อยละ 97.78 ซึ่งนับเป็นผลลัพธ์ที่โดดเด่นและสูงกว่าเกณฑ์ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E2) ที่ตั้งไว้ 80 อย่าง มาก การที่ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนอยู่ในระดับสูงเกือบสมบูรณ์ แสดงให้เห็นว่าเนื้อหาที่มีความแม่นยำและกิจกรรม สามารถสร้างความเข้าใจในเนื้อหาได้อย่างลึกซึ้งและคงทน

2.2 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การ อ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ดังนี้

ตาราง ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การ อ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ

รายการประเมิน	ค่าเฉลี่ย	S.D.	ระดับ ความพึงพอใจ
ด้านการจัดการเรียนรู้			
1. การจัดการเรียนรู้ด้วยการกระบวนการ SBD Model ร่วมกับ แบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.93	0.25	มากที่สุด
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถ ด้านการอ่านเป็น	4.88	0.39	มากที่สุด
3. แบบฝึกเสริมการอ่านเป็นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่าน มากขึ้น	4.84	0.48	มากที่สุด
4. กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	4.91	0.34	มากที่สุด
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน			
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น	5.00	0.00	มากที่สุด
6. ครูสร้างบรรยากาศในการเรียน ทำให้นักเรียนมีกระตือรือร้น	5.00	0.00	มากที่สุด
7. ครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง	5.00	0.00	มากที่สุด
รวม	5.00	0.00	มากที่สุด
ด้านประโยชน์ที่ได้รับ			
8. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความมาก ยิ่งขึ้น	4.91	0.29	มากที่สุด
9. นักเรียนสามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น	4.88	0.32	มากที่สุด

10. นักเรียนรู้วิธีการอ่านจับใจความและนำไปใช้ได้ถูกต้อง	4.91	0.36	มากที่สุด
รวม	4.90	0.33	มากที่สุด
รวมทั้งหมด	4.93	0.28	มากที่สุด

จากตารางที่ 1 ผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการจัดการเรียนรู้การอ่านเป็น ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ มีค่าเฉลี่ยรวมเท่ากับ 4.93 คะแนน

ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 (ค่าเฉลี่ย = 4.93, S.D. = 0.28) ความพึงพอใจของนักเรียนอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านเรียงจากลำดับมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด คือ ด้านบรรยากาศในห้องเรียน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 5.00 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.00 (ค่าเฉลี่ย = 5.00, S.D. = 0.00) ด้านการจัดการเรียนรู้ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.91 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.34 (ค่าเฉลี่ย = 4.91, S.D. = 0.34) และด้านประโยชน์ที่ได้รับ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.90 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.33 (ค่าเฉลี่ย = 4.90, S.D. = 0.33) ตามลำดับ

11. สรุปผล

จากการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง พบว่า

1. ความสามารถในการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 17 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 85 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 17.33 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 86.67 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 17.33 จากคะแนนเต็ม 20 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 มีค่าเฉลี่ยรวมทั้งหมดเท่ากับ 17.25 จากคะแนนเต็ม 20 คิดเป็นร้อยละ 86.25 ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 43.89 จากคะแนน 50 คิดเป็นร้อยละ 87.78 และชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 มีค่าเฉลี่ยคะแนนเท่ากับ 48.89 จากคะแนน 50 คิดเป็นร้อยละ 97.78 ซึ่งนักเรียนทุกคนมีคะแนนซึ่งผ่านเกณฑ์ร้อยละ 80 ที่ตั้งไว้

2. เปรียบเทียบความสามารถในการอ่านเป็น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ พบว่านักเรียนทุกระดับชั้นมีคะแนนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .05

3. ความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6 ที่มีต่อการพัฒนาทักษะการอ่านเป็นตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ พบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ที่ระดับพึงพอใจมากที่สุด (ค่าเฉลี่ย = 4.93, S.D. = 0.28) โดยค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 4.93 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.28 ทั้งนี้เนื่องจากครูผู้สอนได้จัดการเรียนรู้ให้นักเรียนได้ลงมือปฏิบัติด้วยตนเอง ครูให้คำแนะนำอย่างใกล้ชิดและ

ส่งเสริมให้เกิดการมีส่วนร่วมของผู้เรียนทุกคน ซึ่งทั้งหมดนี้ช่วยให้นักเรียนสามารถเข้าใจเนื้อหาที่อ่านได้ดีขึ้น และสามารถจับใจความได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเจตคติของนักเรียนที่มีต่อการอ่าน

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. **หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551.**

กรุงเทพฯ : กระทรวงศึกษาธิการ, 2551.

ประทีป แสงเป็ ยมสุข. (2542). “แนวการสร้างแบบฝึกสะกดคำยาก,” สารพัฒนาหลักสูตร.14(12):54;

เมษายน- มิถุนายน

รสริน ดิษฐบรรจง. **หลักการอ่านการเขียนคำไทย.** กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2555.

ภาพการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียน

ภาพกิจกรรมการจัดการเรียนการสอนในชั้นเรียน

แผนการจัดการเรียนรู้

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย ท ๑๑๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๑

นางสาวจัญญา อารุณขมูล
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย ท ๑๒๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

นางสาวอรุณรัตน์ สารุพันธ์
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๓

จัดทำโดย
นางสุรีย์ภรณ์ ชาธิษุณ
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะชำนาญการพิเศษ
โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย ท๑๔๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๔

นางสาวเสาวลักษณ์ โนธิศรี
ตำแหน่ง พนักงานราชการ

โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย ท ๑๕๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕

นายวิฑูรย์ ทองดี
ตำแหน่ง ครูอัตราจ้าง

โรงเรียนบ้านหนองบัวแดง
สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน
กระทรวงศึกษาธิการ

แผนการจัดการเรียนรู้
กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาไทย

รายวิชาภาษาไทย ท ๑๖๑๐๑
ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๖

นางสาวนิตยา บุญสุข
ตำแหน่ง ครู วิทยฐานะ ครูชำนาญการพิเศษ

สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาอุบลราชธานี เขต ๑
สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ

แบบฝึกเสริมทักษะอ่านเป็น

แบบฝึกเสริมทักษะการอ่านเป็น

แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อแบบฝึกเสริมการอ่านเป็น วิชาภาษาไทย

ตามกระบวนการ SBD Model โดยใช้ชุดฝึกทักษะ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1-6

คำชี้แจง : โดยให้นักเรียนทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ตรงกับความคิดเห็นของนักเรียนมากที่สุด

โดยมีเกณฑ์พิจารณาคุณภาพของแบบวัดระดับความพึงพอใจ ดังนี้

- 5 หมายถึง มีความพึงพอใจมากที่สุด
- 4 หมายถึง มีความพึงพอใจมาก
- 3 หมายถึง มีความพึงพอใจปานกลาง
- 2 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อย
- 1 หมายถึง มีความพึงพอใจน้อยที่สุด

รายการประเมิน	ระดับความเหมาะสม				
	1	2	3	4	5
ด้านการจัดการเรียนรู้					
1. การจัดการเรียนรู้ด้วยการกระบวนการ SBD Model ร่วมกับแบบฝึกส่งเสริมให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น					
2. กระบวนการจัดการเรียนรู้ส่งเสริมให้นักเรียนมีความสามารถด้านการอ่านเป็น					
3. แบบฝึกเสริมการอ่านเป็นช่วยส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านมากขึ้น					
4. กิจกรรมการสอนช่วยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการเรียนรู้					
ด้านบรรยากาศในห้องเรียน					
5. ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการแสดงความคิดเห็น					
6. ครูสร้างบรรยากาศในการเรียน ทำให้นักเรียนมีกระตือรือร้น					
7. ครูให้คำแนะนำและช่วยเหลือได้อย่างทั่วถึง					

ด้านประโยชน์ที่ได้รับ					
8. นักเรียนมีความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับการอ่านจับใจความมากยิ่งขึ้น					
9. นักเรียนสามารถสรุปใจความจากเรื่องที่อ่านได้ดียิ่งขึ้น					
10. นักเรียนรู้วิธีการอ่านจับใจความและนำไปใช้ได้อย่างถูกต้อง					

ชื่อ-นามสกุล.....ชั้น.....เลขที่.....